

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobkyne **TSP plus, s.r.o.**, so sídlom v Tvrdošíne, Hviezdoslavova 118, IČO: 36 410 403, zastúpenej JUDr. Jozefom Polákom, advokátom so sídlom v Dolnom Kubíne, Radlinského ul. č. 1718, proti žalovaným **1/ DROTA s.r.o.**, so sídlom v Bratislave, Ivánska cesta 10, IČO: 35 879 068, **2/ BRICOLER s. r. o.**, so sídlom v Bratislave, Ivánska cesta 10, IČO: 45 968 373, v dovolacom konaní zastúpenej Mgr. Marekom Sakálom, advokátom so sídlom v Bratislave, Tobručná 7, a **3/ CSI FINANCE S.A.**, so sídlom Rue Goethe 1, Luxemburg L 1637, Luxembursko, IČO: B94813, **o uspokojenie pohľadávky**, vedenej na Okresnom súde Bratislava II pod sp. zn. 16 C 75/2005, o dovolaní žalovanej 2/ proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave z 27. júla 2012 sp. zn. 4 Co 276/2012, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie **o d m i e t a .**

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Bratislava II uznesením z 9. januára 2012 č.k. 16 C 75/2005-335 zamietol návrh žalobkyne na nariadenie predbežného opatrenia, ktorým sa domáhala uloženia povinnosti žalovanej 3/ (v tom ešte nebola účastníkom konania) zdržať sa nakladania s presne špecifikovanými nehnuteľnosťami v rozsahu predaja, darovania, zámeny, založenia, zaťaženia vecným bremenom, vypožičania alebo vloženia do obchodnej spoločnosti alebo družstva. Zamietnutie návrhu odôvodnil jeho predčasnosťou poukazujúc na to, že subjekt, voči ktorému návrh smeruje, sa ešte nestal účastníkom konania.

Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací uznesením z 27. júla 2012 sp.zn. 4 Co 276/2012 na odvolanie žalobkyne napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa zmenil tak, že nariadil predbežné opatrenie, ktorým spoločnosti BRICOLER s.r.o., Ivánska cesta 10, Bratislava, IČO: 45 968 373. zakázal nakladať s nehnuteľnosťami zapísanými na LV č. X., k.ú. T., a to KN C parc. č. 15721 - zast. plochy a nádvoria o výmere 167 m², parc. č. 15722/2 - zast. plochy a nádvoria o výmere 2788 m², parc. č. 15722/3 - zast. plochy a nádvoria o výmere 1005 m², KN C parc. č. 15722/7 - zast. plochy a nádvoria o výmere

1339 m², KN C parc. č. 15722/8 – zast. plochy a nádvoria o výmere 453 m², KN C parc. č. 15722/11 - zast. plochy a nádvoria o výmere 230 m², KN C parc. č. 15722/14 - zast. plochy a nádvoria o výmere 731 m², KN C parc. č. 15722/15 - zast. plochy a nádvoria o výmere 86 m², KN C parc. č. 15737/2 - zast. plochy a nádvoria o výmere 756 m² a stavby, adm. prev. budova súp. č. X. stojaca na parcele č. 15722/8, prev. sklad. budova súp. č. 189 stojaca na parcele č. 15722/7, prev. sklad. budova súp.č. 190 stojaca na parcele č. 15721, sklady 1, 2 a garáž súp. č. X. na parc. č. 15722/14 a stavba - sklad bez súp. č. stojaca na parc. č. 15737/2 v rozsahu predaja, darovania, zámeny, založenia, zaťaženia vecným bremenom, vypožičania alebo vloženia do obchodnej spoločnosti alebo družstva, a to do skončenia konania vo veci samej. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že žalobkyňa pre účely predbežného opatrenia dostatočne preukázala osvedčenosť svojho práva, pričom zohľadnil aj to, že v tomto štádiu konania nie je nevyhnutné preukázať skutočnú existenciu tvrdeného práva a skutočnosť, že predmetná nehnuteľnosť, z výťažku ktorej žalobkyňa navrhuje uspokojiť svoju pohľadávku, neustále mení vlastníkov, vyžaduje z dôvodu stabilizácie právneho stavu medzi účastníkmi vydanie požadovaného predbežného opatrenia tak, že by bolo možné vo veci vôbec rozhodnúť a nebolo potrebné neustále rozširovať okruh účastníkov na strane žalovaného. Dodal, že procesný dôvod, pre ktorý súd prvého stupňa návrh na nariadenie predbežného opatrenia zamietol, nebol na mieste, a že zohľadnil spresnenie žalobkyne (uvedené v odvolaní), že vychádzajúc z obsahu návrhu ho žiadala vydať proti spoločnosti BRICOLER s.r.o.

Proti tomuto uzneseniu krajského súdu podala dovolanie žalovaná 2/. Žiadala, aby dovolací súd uznesenie odvolacieho súdu zrušil. Uviedla, že jej bola postupom súdu odňatá možnosť konať pred súdom (§ 237 písm. f/ O.s.p.), a to nedoručením dovolaním napadnutého uznesenia jej právnomu zástupcovi v súlade s § 49 ods. 1 O.s.p., nedoručením návrhu na nariadenie predbežného opatrenia spolu s uznesením o nariadení predbežného opatrenia, a tiež tým, že kvôli pochybeniu žalobkyne i prvostupňového súdu v označení subjektu, voči ktorému smeroval návrh na riadenie predbežného opatrenia, mala byť ochudobnená o zákonnú možnosť podať riadny opravný prostriedok.

Žalobkyňa vo svojom vyjadrení k dovolaniu žalovanej 2/ žiadala tento mimoriadny opravný prostriedok ako neprípustný odmietnuť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.), po zistení, že dovolanie podala včas účastníčka konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.), skúmal najskôr to, či tento

opravný prostriedok smeruje proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť dovolaním (§ 236 a nasl. O.s.p.), a bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O.s.p.) dospel k záveru, že dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, voči ktorému takýto opravný prostriedok nie je prípustný.

Podľa ustanovenia § 236 ods. 1 O.s.p. dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa.

V prejednávanej veci smeruje dovolanie proti uzneseniu. Dovolanie proti uzneseniu je prípustné, ak je ním napadnuté zmeňujúce uznesenie odvolacieho súdu (§ 239 ods. 1 písm. a/ O.s.p.) alebo ak odvolací súd rozhodoval vo veci postúpenia návrhu Súdnemu dvoru Európskych spoločností na zaujatie stanoviska (§ 239 ods. 1 písm. b/ veta prvá O.s.p.). Podľa § 239 ods. 2 O.s.p. je dovolanie prípustné tiež proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým bolo potvrdené uznesenie súdu prvého stupňa, ak a/ odvolací súd vyslovil vo svojom potvrdzujúcom uznesení, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu, b/ ide o uznesenie o návrhu na zastavenie výkonu rozhodnutia na podklade cudzozemského rozhodnutia, c/ ide o uznesenie o uznaní (neuznaní) cudzieho rozhodnutia alebo o jeho vyhlásení za vykonateľné (nevykonateľné) na území Slovenskej republiky.

Ako je však výslovne uvedené v § 239 ods. 3 O.s.p., ustanovenia odsekov 1 a 2 neplatia, ak ide o uznesenie o príslušnosti, **predbežnom opatrení**, poriadkovej pokute, o znalcovskom, tlmočnom, o odmietnutí návrhu na zabezpečenie predmetu dôkazu vo veciach týkajúcich sa práva duševného vlastníctva a o trovách konania, ako aj o tých uzneseniach vo veciach upravených Zákonom o rodine, v ktorých sa vo veci samej rozhoduje uznesením.

V prejednávanej veci je dovolaním napadnuté uznesenie odvolacieho súdu, ktoré vykazuje znaky jedného z rozhodnutí taxatívne vymenovaných vo vyššie citovanom ustanovení (uznesenie o predbežnom opatrení), kde dovolanie nie je prípustné bez ohľadu na spôsob rozhodnutia odvolacieho súdu. Prípustnosť dovolania žalovanej 2/ je preto v zmysle ustanovenia § 239 ods. 3 O.s.p. vylúčená.

Ak je súdne konanie postihnuté niektorou z väd vymenovaných v ustanovení § 237 O.s.p., možno dovolaním napadnúť aj rozhodnutia vo veciach, pri ktorých je inak dovolanie

z hľadiska § 239 O.s.p. vylúčené. Vzhľadom na zákonnú povinnosť (§ 242 ods. 1 veta druhá O.s.p.) skúmať vždy, či napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu nebolo vydané v konaní postihnutom niektorou z procesných väd uvedených v § 237 písm. a/ až g/ O.s.p., dovolací súd sa ďalej zaoberal otázkou, či nie je daná prípustnosť dovolania v zmysle tohto zákonného ustanovenia, teda či v danej veci nejde o prípad nedostatku právomoci súdu, spôsobilosti byť účastníkom konania, riadneho zastúpenia procesne nespôsobilého účastníka, o prekážku veci právoplatne rozhodnutej alebo už prv začatého konania, prípad absencie návrhu na začatie konania, hoci bol podľa zákona potrebný, prípad odňatia možnosti účastníkovi pred súdom konať a rozhodovania vylúčeným sudcom, či konania súdom nesprávne obsadeným. Existencia niektorej z vyššie uvedených väd však dovolacím súdom nebola v konaní zistená.

Žalovaná 2/ v dovolaní tvrdila, že postupom odvolacieho súdu jej bola odňatá možnosť konať pred súdom v zmysle ustanovenia § 237 písm. f/ O.s.p. tým, že napadnuté rozhodnutie nebolo doručované jej právnomu zástupcovi, ale priamo jej, a že jej spolu s rozhodnutím odvolacieho súdu nebol doručený návrh na nariadenie predbežného opatrenia.

Uvedené dovolacie námietky neboli spôsobilé založiť zmätočnosť konania, ktoré predchádzalo rozhodnutiu odvolacieho súdu (a teda ani vadu konania spočívajúcu v odňatí možnosti konať pred súdom v zmysle § 237 písm. f/ O.s.p.), už len z toho dôvodu, že skutočnosti v nich uvedené nastali až po rozhodnutí odvolacieho súdu. Išlo o vady v postupe prvostupňového súdu nasledujúce po rozhodnutí odvolacieho súdu o nariadení predbežného opatrenia, ktoré preto nemohli mať vplyv na toto rozhodnutie, a ktoré boli medzičasom už odstránené.

Za nedôvodnú považoval dovolací súd aj námietku o odňatí možnosti žalovanej 2/ konať pred súdom tým, že údajným nesprávnym postupom žalobkyne a súdov jej bolo zamedzené podať riadny opravný prostriedok proti uzneseniu o nariadení predbežného opatrenia.

Podľa ustanovenia § 75 ods. 8 veta tretia O.s.p. ak bol návrh na nariadenie predbežného opatrenia odmietnutý alebo zamietnutý, nedoručuje súd ostatným účastníkom uznesenie o jeho odmietnutí alebo zamietnutí, ani prípadné odvolanie navrhovateľa; uznesenie odvolacieho súdu im doručí, len ak ním bolo nariadené predbežné opatrenie.

Podľa § 221 ods. 3 O.s.p. ak odvolací súd rozhoduje o odvolaní proti uzneseniu o návrhu na nariadenie predbežného opatrenia, zruší rozhodnutie, len ak zastavuje konanie.

Platná právna úprava, ktorá je obsahom vyššie citovaných ustanovení O.s.p., vytvára priestor na to, aby sa ten, komu sa má predbežným opatrením uložiť nejaká povinnosť, o nariadenom predbežnom opatrení dozvedel až v okamihu, keď je voči nemu účinné, a to z dôvodu, aby nemohol zmať jeho účel. Akceptuje teda aj stav, kedy je predbežné opatrenie (v dôsledku zmeny zamietajúceho uznesenia prvostupňového súdu v odvolacom konaní) nariadené až odvolacím súdom, proti rozhodnutiu ktorého nie je prípustný riadny opravný prostriedok. Tento stav predpokladaný zákonom preto nemôže založiť odňatie možnosti účastníkovi konať pred súdom.

Nakoľko prípustnosť dovolania v danom prípade nemožno vyvodiť z ustanovenia § 239 ods. 1 až 3 O.s.p. a v dovolacom konaní neboli zistené ani dôvody prípustnosti uvedené v ustanovení § 237 O.s.p., Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie žalovanej 2/ podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p., ako dovolanie smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok neprípustný, odmietol. Pritom, riadiac sa právnou úpravou dovolacieho konania, nezaoberal sa napadnutým uznesením odvolacieho súdu z hľadiska jeho vecnej správnosti.

O náhrade trov dovolacieho konania rozhodol dovolací súd podľa § 146 ods. 1 písm. c/ O.s.p. (s použitím analógie) v spojení s § 243b ods. 5 O.s.p., keď neboli dané dôvody pre použitie odseku 2 tohto ustanovenia, pretože žalobkyňa si náhradu trov dovolacieho konania neuplatnila.

Toto rozhodnutie prijal senát pomerom hlasov 3 : 0.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 21. marca 2013

JUDr. Rudolf Č i r ě, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Dagmar Falbová